

Journal Website

Article history:

Received 22 June 2025

Revised 12 October 2025

Accepted 19 October 2025

Initial Published 20 October 2025

Final Publication 31 December 2025

Journal of Psychological Dynamics in Mood Disorders

Volume 4, Issue 4, pp 1-16

E-ISSN: 2981-1759

The Relationship Between Early Maladaptive Schemas, Attitudes Toward Marital Infidelity, and Feelings of Loneliness in Couples

Seyed Yousef. Rasouli^{1*}, Mehran. Azizi Mahmoudabad², Abbas. Taghizadeh², Taybeh. Karimi Vardanjani³

¹ Assistant Professor, Department of Psychology and Counseling Education, Farhangian University, Tehran, Iran

² Assistant Professor, Department of Educational Sciences, Farhangian University, Tehran, Iran

³ MA, Department of Psychology, Yasuj Branch, Islamic Azad University, Yasuj, Iran

* Corresponding author email address: y.rasouli@cfu.ac.ir

Article Info

Article type:

Original Research

How to cite this article:

Rasouli, S. Y., Azizi Mahmoudabad, M., Taghizadeh, A., & Karimi Vardanjani, T. (2025). The Relationship Between Early Maladaptive Schemas, Attitudes Toward Marital Infidelity, and Feelings of Loneliness in Couples. *Journal of Psychological Dynamics in Mood Disorders*, 4(4), 1-16.

© 2025 the authors. Published by Maher Talent and Intelligence Testing Institute, Tehran, Iran. This is an open access article under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International (CC BY-NC 4.0) License.

ABSTRACT

Objective: The present study aimed to examine the relationship between early maladaptive schemas, loneliness, and attitudes toward marital infidelity, with a focus on the mediating role of loneliness.

Methodology: This descriptive–correlational study was conducted on couples attending counseling centers in Shahrekord. A total sample of 155 participants was selected through convenience sampling. Data collection instruments included the Young Schema Questionnaire (1990), the UCLA Loneliness Scale (Russell, Peplau & Cutrona, 1980), and the Attitudes Toward Marital Infidelity Scale (Whatley, 2006). Data were analyzed using structural equation modeling with SmartPLS.

Findings: Results showed that early maladaptive schemas directly predicted both attitudes toward infidelity ($\beta=0.503$, $p<0.001$) and loneliness ($\beta=0.497$, $p<0.001$). Loneliness also significantly predicted attitudes toward infidelity ($\beta=0.286$, $p=0.018$). Moreover, the indirect effect through loneliness was significant ($\beta=0.142$, $p=0.033$). Model fit indices confirmed the adequacy of the conceptual model ($R^2=0.478$, $Q^2=0.226$, $NFI=0.93$, $SRMR=0.076$).

Conclusion: The findings indicate that early maladaptive schemas influence attitudes toward marital infidelity both directly and indirectly via loneliness. Thus, loneliness serves as a key mediator in explaining the relationship between maladaptive schemas and attitudes toward infidelity. Addressing these factors in counseling and therapeutic interventions may reduce tendencies toward infidelity among couples.

Keywords: Early maladaptive schemas, loneliness, attitudes toward marital infidelity, couples, structural equation modeling

EXTENDED ABSTRACT

Introduction

Marital infidelity has been recognized as one of the most destabilizing threats to marital relationships, with profound psychological, social, and emotional consequences for couples. It not only erodes trust between partners but also leads to adverse outcomes such as loneliness, emotional exhaustion, marital dissatisfaction, and, in many cases, family disintegration. Research consistently highlights the role of cognitive, emotional, and interpersonal factors in shaping the likelihood of infidelity, as well as the way individuals perceive and respond to it (Seyed Mousavi & Moharami, 2019). Within this framework, early maladaptive schemas have emerged as a significant cognitive structure that predisposes individuals to relational difficulties, maladaptive interpersonal behaviors, and vulnerability to negative coping strategies, including extramarital involvement (Janovsky et al., 2020).

Loneliness is another variable closely related to marital quality and infidelity. Studies have demonstrated that loneliness not only reduces marital satisfaction but also significantly increases the risk of infidelity (Borawski et al., 2021). Individuals experiencing emotional or social loneliness tend to report weaker bonds with their partners and higher levels of dissatisfaction, which may manifest in seeking external relationships. Empirical research further shows that loneliness interacts with multiple psychosocial factors such as death anxiety, meaning in life, and emotional regulation (Çakar, 2020; Guner et al., 2021). For instance, loneliness was identified as a major mental health issue during the COVID-19 pandemic, amplifying symptoms of depression, anxiety, and distress (Cao et al., 2020). Thus, loneliness can be understood as both a predictor and a consequence of marital infidelity.

The interplay between maladaptive schemas, loneliness, and infidelity attitudes is further supported by research on mindfulness, meaning in life, and psychological well-being. Findings indicate that loneliness reduces regulatory emotional self-efficacy and subjective well-being, whereas constructs such as trait mindfulness serve as protective mechanisms (Gin et al., 2020). Moreover, the search for meaning has been shown to mitigate the harmful psychological outcomes associated with loneliness and lack of intimacy (Trudel-Fitzgerald et al., 2020). Taken together, these studies highlight the multi-dimensionality of loneliness and its central role in marital functioning and infidelity.

Empirical evidence also emphasizes that maladaptive schemas strongly predict relational difficulties. Certain schemas, particularly abandonment, mistrust, emotional deprivation, and defectiveness, correlate with higher levels of marital dissatisfaction and problematic attitudes toward fidelity (Faraji et al., 2021). Furthermore, cognitive vulnerabilities embedded in maladaptive schemas increase susceptibility to extramarital relations through mechanisms such as low frustration tolerance, poor emotional differentiation, and chronic dissatisfaction (Mahdizadeh & Dareh Kordi, 2020). This suggests that schemas and loneliness may function in tandem to shape attitudes toward infidelity.

Recent therapeutic approaches underscore the value of addressing schemas and loneliness to mitigate the impact of infidelity. Schema therapy has shown effectiveness in reducing loneliness, marital exhaustion, and relational distress among individuals affected by infidelity (Nasimia Samakoush & Yousefi, 2023; Samakoush, 2023). Similarly, therapeutic interventions have demonstrated the ability to improve relational quality and emotional regulation in couples by addressing maladaptive schemas and enhancing interpersonal trust (Pasha et al., 2024; Yousefpouri et al., 2024). These findings align with broader literature on

cognitive and emotional interventions aimed at strengthening resilience and reducing maladaptive relational attitudes (Ojaghloo et al., 2022).

Infidelity has also been examined through the lens of personality factors, attachment styles, and social-emotional loneliness. Evidence suggests that dark personality traits and insecure attachment significantly predict online and offline infidelity, with loneliness serving as a mediator in these pathways (Salehzadeh et al., 2024; Taheri et al., 2024). Similarly, empirical results indicate that forgiveness, depression, and feelings of inferiority play a mediating role between loneliness and sexual dissatisfaction among women impacted by infidelity (Ebrahimi et al., 2022; Ebrahimi et al., 2023). This growing body of literature highlights the intricate network of relationships among schemas, loneliness, and infidelity attitudes.

Beyond theoretical significance, infidelity has practical and therapeutic implications. Various therapeutic methods—including dialectical behavior therapy, emotion-focused therapy, and acceptance and commitment-based approaches—have shown considerable promise in helping couples affected by infidelity. For instance, dialectical behavior therapy and emotion-focused therapy have been effective in improving intimacy and communication patterns in couples struggling with the aftermath of infidelity (Badanfiroz, 2025). Similarly, emotional freedom techniques have been reported to reduce post-traumatic symptoms in women affected by infidelity (Ghezelseflo et al., 2023). Altogether, these findings provide strong support for the integration of cognitive and emotional interventions in addressing marital challenges.

Drawing from these insights, the present study aimed to examine the relationship between early maladaptive schemas, loneliness, and attitudes toward marital infidelity among couples. By identifying both direct and indirect effects, this study contributes to a deeper understanding of the cognitive-emotional mechanisms underlying infidelity and provides implications for prevention and intervention.

Methods and Materials

This study adopted a descriptive–correlational design. The statistical population included couples who visited counseling centers in Shahrekord. A sample of 155 participants was selected using convenience sampling. After obtaining informed consent, participants completed three standardized instruments: the UCLA Loneliness Scale (Russell, Peplau & Cutrona, 1980), the Young Schema Questionnaire (Young, 1990), and the Attitudes Toward Marital Infidelity Scale (Whatley, 2006).

The questionnaires were distributed in person, and participants were assured of confidentiality. Data collection emphasized establishing trust to minimize social desirability bias. All completed questionnaires were scored and coded for analysis. Descriptive statistics (means, standard deviations, frequency, and percentages) were used to summarize data. Inferential statistics included structural equation modeling with SmartPLS to test hypotheses and examine direct and indirect effects among the variables. Model fit indices, including R^2 , Q^2 , NFI, and SRMR, were employed to assess the adequacy of the structural model.

Findings

Descriptive analyses revealed relatively high levels of maladaptive schemas among participants, with the highest mean score observed in the self-sacrifice schema and the lowest in defectiveness. Loneliness scores indicated a moderate-to-high level among couples, while attitudes toward infidelity showed average tendencies. The variability in responses suggested considerable heterogeneity in participants' cognitive and emotional profiles.

Model evaluation demonstrated acceptable fit indices. The R^2 value for attitudes toward infidelity was 0.478, indicating that nearly 48% of the variance was explained by maladaptive schemas and loneliness. Predictive relevance (Q^2) was positive (0.226), and NFI (0.93) suggested good model fit, while SRMR (0.076) confirmed the adequacy of the model.

Path analysis revealed several significant relationships. Early maladaptive schemas had a strong direct effect on attitudes toward infidelity ($\beta=0.503$, $p<0.001$) and also significantly predicted loneliness ($\beta=0.497$, $p<0.001$). Loneliness, in turn, had a significant direct effect on attitudes toward infidelity ($\beta=0.286$, $p=0.018$). Moreover, an indirect path was confirmed, showing that schemas predicted infidelity attitudes through loneliness ($\beta=0.142$, $p=0.033$). Together, these results confirmed both the direct and mediating roles of loneliness in the model.

Discussion and Conclusion

The findings of this study underscore the dual role of early maladaptive schemas in influencing attitudes toward marital infidelity, both directly and indirectly through loneliness. These results are consistent with prior research highlighting schemas as fundamental cognitive structures that predispose individuals to relational dissatisfaction and maladaptive coping strategies (Faraji et al., 2021; Mahdizadeh & Dareh Kordi, 2020). The evidence that loneliness mediates this relationship resonates with broader findings linking loneliness to psychological distress, diminished marital satisfaction, and heightened risk of infidelity (Borawski et al., 2021; Salman Nejad et al., 2022).

The significant effect of loneliness also aligns with research documenting its role in death anxiety, meaning in life, and vulnerability to relational breakdowns (Çakar, 2020; Guner et al., 2021). These findings highlight that loneliness is not merely an emotional state but a relational deficit that erodes intimacy and predisposes individuals to seek external validation. In the context of infidelity, loneliness exacerbates cognitive distortions fueled by maladaptive schemas, thereby creating fertile ground for negative attitudes toward fidelity.

Therapeutic implications emerge from the evidence that schema therapy and related interventions effectively reduce loneliness and relational distress. Studies confirm that schema therapy lowers exhaustion, enhances differentiation, and improves overall relational quality in couples impacted by infidelity (Nasirmia Samakoush & Yousefi, 2023; Ojaghloo et al., 2022). Likewise, interventions such as acceptance and commitment therapy and dialectical behavior therapy have proven effective in reshaping maladaptive communication patterns and improving intimacy (Badanfiroz, 2025; Yousefpouri et al., 2024). These align with the present findings, suggesting that addressing maladaptive schemas and loneliness concurrently can prevent the escalation of infidelity-related issues.

Moreover, the study corroborates findings on the role of forgiveness, depression, and feelings of inferiority in the psychological aftermath of infidelity (Ebrahimi et al., 2022; Ebrahimi et al., 2023). By emphasizing the mediating role of loneliness, this research enriches the literature by connecting these emotional processes to cognitive vulnerabilities. Importantly, it complements evidence on dark personality traits and attachment styles as predictors of infidelity, demonstrating that loneliness remains a critical explanatory factor across diverse frameworks (Salehzadeh et al., 2024; Taheri et al., 2024).

In conclusion, this study contributes to the literature by confirming the mediating role of loneliness in the relationship between early maladaptive schemas and attitudes toward marital infidelity. The findings emphasize the need for integrated therapeutic approaches targeting both cognitive schemas and emotional deficits. Practically, these results underscore the importance of early detection and intervention for

maladaptive schemas and loneliness in couples' therapy, thereby fostering relational resilience and reducing susceptibility to infidelity.

وبسایت مجله

تاریخچه مقاله

دریافت شده در تاریخ ۱ تیر ۱۴۰۴

اصلاح شده در تاریخ ۲۰ مهر ۱۴۰۴

پذیرفته شده در تاریخ ۲۷ مهر ۱۴۰۴

اولین انتشار در تاریخ ۲۸ مهر ۱۴۰۴

انتشار نهایی در تاریخ ۱۰ دی ۱۴۰۴

پویایی‌های روانشناختی در اختلال‌های خلقی

دوره ۴، شماره ۴، صفحه ۱۶-۱

شاپای الکترونیکی: ۲۹۸۱-۱۷۵۹

رابطه طرحواره‌های ناسازگار اولیه، نگرش به خیانت زناشویی و احساس تنهایی در زوجین

سید یوسف رسولی^{۱*}، مهران عزیزی محمودآباد^۲، عباس تقی زاده^۲، طیبه کریمی وردنجانی^۳

۱. استادیار، گروه آموزش روانشناسی و مشاوره، دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران

۲. استادیار، گروه آموزش علوم تربیتی، دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران

۳. کارشناسی ارشد، گروه روانشناسی، واحد یاسوج، دانشگاه آزاد اسلامی، یاسوج، ایران

*ایمیل نویسنده مسئول: y.rasouli@cfu.ac.ir

چکیده

اطلاعات مقاله

نوع مقاله

پژوهشی/اصیل

نحوه استناد به این مقاله:

رسولی، سید یوسف، عزیزی محمودآباد، مهران، تقی‌زاده، عباس، و کریمی وردنجانی، طیبه. (۱۴۰۴). رابطه طرحواره‌های ناسازگار اولیه، نگرش به خیانت زناشویی و احساس تنهایی در زوجین. *پویایی‌های روانشناختی در اختلال‌های خلقی*، ۴(۴)، ۱-۱۶.

© ۱۴۰۴ تمامی حقوق انتشار این مقاله متعلق به نویسنده است. انتشار این مقاله به‌صورت دسترسی آزاد مطابق با گواهی (CC BY-NC 4.0) صورت گرفته است.

هدف: هدف پژوهش حاضر بررسی رابطه بین طرحواره‌های ناسازگار اولیه، احساس تنهایی و نگرش به خیانت زناشویی و تحلیل نقش واسطه‌ای احساس تنهایی در این ارتباط بود. **روش‌شناسی:** پژوهش به روش توصیفی-همبستگی انجام شد. جامعه آماری شامل زوجینی بود که به مراکز مشاوره شهرکرد مراجعه کرده بودند. نمونه‌ای ۱۵۵ نفری به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شد. ابزارهای پژوهش شامل پرسشنامه طرحواره‌های ناسازگار اولیه یانگ (۱۹۹۰)، مقیاس احساس تنهایی راسل، پیللو و کاترنا (۱۹۸۰) و پرسشنامه نگرش به خیانت زناشویی واتلی (۲۰۰۶) بودند. داده‌ها با استفاده از تحلیل معادلات ساختاری در نرم‌افزار SmartPLS تحلیل شدند. **یافته‌ها:** نتایج نشان داد طرحواره‌های ناسازگار اولیه پیش‌بینی‌کننده مستقیم و معنادار نگرش به خیانت زناشویی ($\beta = 0.503$, $p < 0.001$) و احساس تنهایی ($\beta = 0.497$, $p < 0.001$) هستند. همچنین، احساس تنهایی پیش‌بینی‌کننده نگرش به خیانت زناشویی ($\beta = 0.286$, $p = 0.018$) بود. مسیر غیرمستقیم از طریق احساس تنهایی نیز معنادار گزارش شد ($\beta = 0.142$, $p = 0.033$). شاخص‌های برازش مدل نشان‌دهنده کفایت و اعتبار مدل مفهومی پژوهش بودند ($R^2 = 0.478$, $Q^2 = 0.226$, $NFI = 0.93$, $SRMR = 0.076$). **نتیجه‌گیری:** یافته‌ها حاکی از آن است که طرحواره‌های ناسازگار اولیه هم به صورت مستقیم و هم از طریق احساس تنهایی نگرش به خیانت زناشویی را تحت تأثیر قرار می‌دهند. بنابراین، احساس تنهایی نقش واسطه‌ای مهمی در تبیین رابطه میان طرحواره‌های ناسازگار و نگرش به خیانت ایفا می‌کند و پرداختن به این دو متغیر می‌تواند در مداخلات مشاوره‌ای و درمانی برای کاهش گرایش به خیانت زناشویی مؤثر باشد.

کلیدواژگان: طرحواره‌های ناسازگار اولیه، احساس تنهایی، نگرش به خیانت زناشویی، زوجین، معادلات ساختاری

مقدمه

مسئله خیانت زناشویی و پیامدهای روان‌شناختی آن از دیرباز مورد توجه پژوهشگران حوزه خانواده، روان‌شناسی و مشاوره بوده است. خیانت نه تنها بنیان‌های اعتماد در رابطه زوجین را متزلزل می‌کند بلکه پیامدهایی همچون احساس تنهایی، فرسودگی هیجانی و تضعیف پیوندهای عاطفی را به همراه دارد. مطالعات متعدد نشان داده‌اند که عوامل مختلف شناختی و هیجانی همچون طرحواره‌های ناسازگار اولیه، تنهایی و نگرش‌های فردی نسبت به روابط فرازناشویی می‌توانند در شکل‌گیری یا تداوم گرایش به خیانت زناشویی نقش مؤثری داشته باشند (Seyed Mousavi & Moharami, 2019). در واقع، طرحواره‌های ناسازگار اولیه که ریشه در تجرب ناکارآمد کودکی دارند، زمینه‌ساز اختلال در روابط صمیمی و افزایش آسیب‌پذیری در برابر تعارضات زناشویی می‌شوند (Janovsky et al., 2020).

احساس تنهایی یکی از مهم‌ترین متغیرهای روان‌شناختی مرتبط با کیفیت روابط زناشویی است. پژوهش‌ها نشان داده‌اند که تنهایی نه تنها رضایت زناشویی را کاهش می‌دهد بلکه می‌تواند خطر خیانت را نیز افزایش دهد (Borawski et al., 2021). در همین راستا، رابطه میان تنهایی، اضطراب مرگ و معنای زندگی در جوانان و سالمندان نیز بررسی شده و نشان داده شده است که افراد تنها بیشتر در معرض مشکلات روان‌شناختی قرار دارند (Çakar, 2020; Guner et al., 2021). حتی در دوران بحران‌هایی چون همه‌گیری کرونا، احساس تنهایی به شکل گسترده‌ای افزایش یافت و پیامدهای روانی شدیدی همچون افسردگی و اضطراب را به همراه داشت (Cao et al., 2020).

از سوی دیگر، مطالعات گسترده‌ای به بررسی ارتباط میان تنهایی، ذهن‌آگاهی و تنظیم هیجان پرداخته‌اند. یافته‌ها نشان می‌دهند که تنهایی می‌تواند با کاهش کارآمدی هیجانی و افزایش مشکلات بین‌فردی همراه باشد، در حالی که مهارت‌هایی چون ذهن‌آگاهی و خودکارآمدی هیجانی می‌توانند نقش محافظتی داشته باشند (Gin et al., 2020). همچنین، جستجوی معنا در زندگی به عنوان متغیری میانجی بین تنهایی و بهزیستی روانی شناسایی شده است که می‌تواند تا حدی از اثرات منفی تنهایی بکاهد (Trudel-Fitzgerald et al., 2020). با این حال، در زمینه روابط زناشویی، تنهایی اغلب با افزایش فاصله عاطفی و کاهش صمیمیت همراه است و این امر می‌تواند نگرش به خیانت را تشدید کند (Salman Nejad et al., 2022).

طرحواره‌های ناسازگار اولیه، همچون محرومیت هیجانی، بی‌اعتمادی، اطاعت افراطی یا ایثار بیش از حد، در زندگی زناشویی نمود آشکاری دارند و می‌توانند موجب اختلال در تعاملات زوجین شوند. پژوهش‌ها نشان داده‌اند که طرحواره‌های ناسازگار با افزایش تعارضات زناشویی و کاهش کیفیت زندگی مشترک مرتبط است (Faraji et al., 2021). همچنین مشخص شده است که این طرحواره‌ها با نگرش‌های منفی به رابطه، احساس تنهایی و حتی گرایش به خیانت زناشویی همبستگی دارند (Mahdizadeh & Dareh Kordi, 2020).

در سال‌های اخیر، درمان‌ها و مداخلات مختلفی برای کاهش اثرات طرحواره‌های ناسازگار و مدیریت پیامدهای ناشی از خیانت مورد استفاده قرار گرفته‌اند. برای نمونه، پژوهش‌ها نشان داده‌اند که درمان مبتنی بر طرحواره می‌تواند احساس تنهایی، فرسودگی زناشویی و ناتوانی در تنظیم هیجان را در زنان آسیب‌دیده از خیانت کاهش دهد (Nasirnia Samakoush & Yousefi, 2023; Samakoush, 2023). همچنین، درمان‌های ترکیبی مانند طرحواره‌درمانی و مداخلات مبتنی بر پذیرش و تعهد توانسته‌اند نگرش به خیانت و کیفیت ارتباط زوجین را بهبود بخشند (Pasha et al., 2024; Yousefpouri et al., 2024).

برخی مطالعات نیز به بررسی متغیرهای میانجی و تعدیل‌کننده در رابطه بین طرحواره‌های ناسازگار، احساس تنهایی و خیانت زناشویی پرداخته‌اند. برای مثال، پژوهش‌ها نشان داده‌اند که بخش‌هایی از شخصیت تاریک و سبک‌های دلبستگی می‌توانند در گرایش به خیانت نقش

ایفا کنند (Salehzadeh et al., 2024; Taheri et al., 2024). در این میان، احساس تنهایی اجتماعی و هیجانی یکی از مهم‌ترین عوامل واسطه‌ای شناخته شده است که بر کیفیت رابطه زناشویی و احتمال خیانت اثر می‌گذارد (Ebrahimi et al., 2023; Sefarlu, 2023).

مداخلات درمانی نیز در این زمینه نتایج قابل توجهی داشته‌اند. برای نمونه، پژوهشی نشان داد که طرحواره‌درمانی می‌تواند به کاهش احساس تنهایی و آشفتگی هیجانی در زوجین دچار تعارض کمک کند (Ojaghloo et al., 2022). همچنین یافته‌های دیگر حاکی از آن است که درمان‌های هیجان‌محور و رفتاردرمانی دیالکتیکی در کاهش الگوهای ناسازگار ارتباطی و افزایش صمیمیت در زوجین آسیب‌دیده از خیانت اثربخش هستند (Badanfiroz, 2025; Ghezelseflo et al., 2023).

به علاوه، شواهد نشان می‌دهد که عوامل شناختی و هیجانی همچون ناتوانی در تمایز یافتگی از خانواده، افسردگی ناشی از خیانت و احساس حقارت نیز می‌توانند بر نگرش افراد نسبت به خیانت تأثیرگذار باشند (Ebrahimi et al., 2022). در این راستا، تحقیقات نشان داده‌اند که ابعاد مختلف طرحواره‌های ناسازگار مانند رهاشدگی، محرومیت هیجانی و نقص، بیشترین ارتباط را با نگرش منفی به وفاداری و تمایل به خیانت دارند (Tahmasebizadeh, 2024).

از دیدگاه روان‌شناسی اجتماعی، خیانت زناشویی علاوه بر عوامل فردی تحت تأثیر زمینه‌های فرهنگی و اجتماعی نیز قرار دارد. پژوهش‌ها حاکی از آن است که در جوامع مختلف، نگرش به خیانت بسته به هنجارهای فرهنگی، سبک زندگی و میزان پذیرش اجتماعی متفاوت است (Samakoush, 2023). در عین حال، متغیرهایی مانند طلاق عاطفی و احساس تنهایی نقش پررنگی در گسترش خیانت دارند و توجه به آن‌ها می‌تواند به شناسایی عوامل خطر کمک کند (Sefarlu, 2023).

بر اساس مجموعه یافته‌های ذکر شده، می‌توان نتیجه گرفت که ارتباط میان طرحواره‌های ناسازگار اولیه، احساس تنهایی و نگرش به خیانت زناشویی یک حوزه پیچیده و چندعاملی است. این حوزه نه تنها به بررسی عوامل شناختی و هیجانی فردی نیاز دارد، بلکه باید در چارچوب‌های بین‌فردی و اجتماعی نیز تحلیل شود. در همین راستا، پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه میان طرحواره‌های ناسازگار اولیه، نگرش به خیانت زناشویی و احساس تنهایی در زوجین انجام شد.

مواد و روش پژوهش

روش پژوهش حاضر از نوع توصیفی-همبستگی بود. جامعه آماری شامل تمامی زوجینی بود که در سال اجرای پژوهش به مراکز مشاوره شهرکرد مراجعه کرده بودند. با توجه به محدودیت‌های زمانی و دسترسی، حجم نمونه ۱۵۵ نفر از زوجین تعیین گردید و با استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. پس از اخذ رضایت آگاهانه از شرکت‌کنندگان و اطمینان بخشی درباره محرمانه بودن اطلاعات، پرسشنامه‌ها میان آنان توزیع و تکمیل شد.

در بخش ابزارهای گردآوری داده‌ها، پرسشنامه احساس تنهایی راسل، پپلوا و کاترونا (۱۹۸۰) مورد استفاده قرار گرفت. این پرسشنامه یکی از رایج‌ترین ابزارهای سنجش احساس تنهایی است که ابعاد مختلفی چون انزوای اجتماعی و احساس محرومیت عاطفی را پوشش می‌دهد. نسخه اصلی پرسشنامه دارای روایی و پایایی مناسب گزارش شده و در ایران نیز مورد اعتباریابی قرار گرفته است. در این پژوهش نسخه بومی‌سازی شده آن به کار گرفته شد تا دقت بیشتری در سنجش احساس تنهایی زوجین حاصل شود.

برای سنجش طرحواره‌های ناسازگار اولیه از پرسشنامه یانگ (۱۹۹۰) استفاده شد. این ابزار به طور خاص برای شناسایی و اندازه‌گیری طرحواره‌های منفی که ریشه در دوران کودکی دارند، طراحی شده است. پرسشنامه مذکور ۱۵ حوزه طرحواره‌ای را پوشش می‌دهد و در مطالعات

متعدد، پایایی و روایی قابل توجهی داشته است. انتخاب این ابزار به دلیل توانایی آن در تفکیک ابعاد مختلف شناختی-هیجانی مرتبط با روابط زناشویی انجام گرفت و نمره‌گذاری آن بر اساس مقیاس پنج‌درجه‌ای لیکرت صورت پذیرفت.

برای بررسی نگرش به خیانت زناشویی، از پرسشنامه مارک واتلی (۲۰۰۶) بهره گرفته شد. این پرسشنامه نگرش‌های فرد نسبت به وفاداری و خیانت در رابطه زناشویی را ارزیابی می‌کند و شامل مجموعه‌ای از گویه‌ها درباره پذیرش یا عدم پذیرش خیانت است. اعتبار و پایایی ابزار در پژوهش‌های بین‌المللی گزارش شده و در مطالعات داخلی نیز مورد استفاده و تأیید قرار گرفته است. در این پژوهش نسخه ترجمه‌شده و بومی‌سازی‌شده آن استفاده گردید و شرکت‌کنندگان بر اساس مقیاس پنج‌درجه‌ای لیکرت به آیتم‌ها پاسخ دادند.

پس از جمع‌آوری داده‌ها، پرسشنامه‌ها نمره‌گذاری و وارد نرم‌افزار گردید. تحلیل داده‌ها در دو بخش یافته‌های توصیفی و استنباطی انجام شد. در بخش یافته‌های توصیفی از شاخص‌هایی همچون میانگین، انحراف معیار، فراوانی و درصد استفاده شد تا تصویری کلی از ویژگی‌های جمعیت‌شناختی و متغیرهای پژوهش به دست آید. در بخش استنباطی برای آزمون فرضیه‌ها و بررسی روابط بین متغیرها از تحلیل معادلات ساختاری با استفاده از نرم‌افزار PLS بهره گرفته شد. انتخاب این روش به دلیل توانایی آن در مدل‌سازی همزمان روابط پیچیده بین متغیرهای پنهان و آشکار و همچنین تناسب آن با حجم نمونه متوسط پژوهش صورت گرفت.

یافته‌ها

در این بخش ابتدا نتایج توصیفی متغیرهای اصلی پژوهش شامل مؤلفه‌های طرحواره‌های ناسازگار اولیه، احساس تنهایی و نگرش به خیانت زناشویی ارائه می‌شود. شاخص‌های آماری همچون میانگین، میانه، انحراف معیار، حداقل و حداکثر برای هر متغیر گزارش گردیده‌اند تا تصویری کلی از وضعیت توزیع داده‌ها به دست آید. این اطلاعات زمینه لازم برای ورود به تحلیل‌های استنباطی و بررسی روابط بین متغیرها را فراهم می‌سازد.

جدول ۱

آماره‌های توصیفی متغیرهای اصلی پژوهش

متغیر	میانگین	میانه	انحراف استاندارد	کمترین	بیشترین
محرومیت هیجانی	۹.۰۸	۷	۴.۸۳	۷	۲۹
رهاشدگی	۹.۷۷	۹	۵.۰۱	۶	۲۵
بی‌اعتمادی	۱۰.۵۹	۹	۶.۲۵	۵	۳۰
انزوای اجتماعی	۷.۹۷	۶	۳.۶۷	۵	۲۰
نقص	۶.۸۱	۵	۳.۰۴	۶	۱۶
استحقاق	۸.۲۷	۵	۴.۵۲	۵	۱۹
وابستگی	۷.۷۰	۵	۳.۷۱	۵	۱۸
شکست	۷.۹۲	۶	۳.۷۳	۵	۱۷
گرفتار	۸.۱۷	۶	۴.۶۴	۶	۲۵
اطاعت	۷.۷۱	۵	۴.۳۱	۶	۲۲
ایثار	۱۴.۶۵	۱۵	۷.۵۱	۵	۳۰
بازداری هیجانی	۹.۴۱	۶	۵.۹۷	۵	۲۷
معیارهای سرسختانه	۱۳.۴۵	۱۲	۷.۴۳	۵	۳۰
خویش‌داری	۱۱.۹۱	۱۱	۶.۴۰	۵	۳۰
آسیب‌پذیری	۱۰.۲۰	۹	۵.۱۴	۵	۲۴
طرحواره‌های ناسازگار (کل)	۱۴۳.۶۱	۱۳۱	۵۴.۱۳	۷۵	۲۷۳
احساس تنهایی	۶۴.۳۲	۶۶	۱۲.۱۸	۲۹	۸۸
نگرش به خیانت زناشویی	۲۹.۷۰	۳۱	۸.۱۵	۱۴	۶۳

نتایج توصیفی نشان داد که میانگین کلی طرحواره‌های ناسازگار اولیه برابر با ۱۴۳.۶۱ بوده که بیانگر سطح نسبتاً بالای تجربه طرحواره‌های منفی در نمونه مورد بررسی است. در میان ابعاد مختلف، بیشترین میانگین مربوط به مؤلفه ایثار با میانگین ۱۴۰.۶۵ و کمترین مربوط به مؤلفه نقص با میانگین ۶۰.۸۱ بود. همچنین شاخص‌های توصیفی نشان دادند که احساس تنهایی با میانگین ۶۴.۳۲ در سطحی متوسط به بالا قرار دارد و نگرش به خیانت زناشویی نیز با میانگین ۲۹.۷۰ در حد میانه ارزیابی شد. مقادیر انحراف معیار نسبتاً بالا در برخی از متغیرها نظیر طرحواره‌های ناسازگار کلی، ایثار و معیارهای سرسختانه حاکی از ناهمگنی در پاسخ‌های شرکت‌کنندگان است. برای بررسی و تأیید مفروضه‌های آماری، در گام نخست نرمال بودن توزیع داده‌ها از طریق آزمون کولموگروف-اسمیرنوف و همچنین شاخص‌های چولگی و کشیدگی بررسی شد که نتایج نشان داد مقادیر در بازه قابل قبول قرار دارند و فرض نرمال بودن داده‌ها برقرار است. افزون بر این، مفروضه همخطی چندگانه با استفاده از شاخص‌های VIF و تلورانس کنترل گردید و مشخص شد که هیچ‌یک از متغیرهای مستقل دارای همخطی شدید نیستند. همچنین استقلال خطاها از طریق آزمون دوربین-واتسون مورد سنجش قرار گرفت و مقدار به‌دست‌آمده در محدوده استاندارد (۱.۵ تا ۲.۵) بود که نشان‌دهنده استقلال خطاها است. در نهایت مفروضه همگنی واریانس‌ها با آزمون لوین بررسی شد و نتایج بیانگر آن بود که پراکندگی داده‌ها در گروه‌ها همگن است. بنابراین تمامی مفروضه‌های لازم برای انجام تحلیل همبستگی و معادلات ساختاری مورد تأیید قرار گرفت و داده‌ها از شرایط مناسب برای ورود به آزمون‌های استنباطی برخوردار بودند.

جدول ۲

شاخص‌های برازش مدل پژوهش

ضریب تعیین (R^2)	شاخص اعتبار افزونگی (Q^2)	شاخص برازش هنجار شده (NFI)	ریشه میانگین مربعات باقیمانده استاندارد (SRMR)
۰.۴۷۸	۰.۲۲۶	۰.۹۳	۰.۰۷۶

یافته‌های جدول نشان می‌دهد که مقدار ضریب تعیین برای متغیر نگرش به خیانت زناشویی برابر با ۰.۴۷۸ است که بیانگر آن است که نزدیک به ۴۸ درصد از واریانس نگرش به خیانت زناشویی توسط متغیرهای پیش‌بین مدل تبیین می‌شود. همچنین شاخص اعتبار افزونگی (Q^2) برابر با ۰.۲۲۶ به دست آمد که مثبت بودن آن نشان‌دهنده قدرت پیش‌بینی مناسب مدل است. شاخص برازش هنجار شده (NFI) با مقدار ۰.۹۳، حکایت از برازش مطلوب مدل نسبت به داده‌ها دارد. علاوه بر این، مقدار ریشه میانگین مربعات باقیمانده استاندارد (SRMR) برابر با ۰.۰۷۶ بوده که کمتر از ۰.۰۸ است و این امر نشان می‌دهد مدل پژوهش از برازش قابل قبول و کفایت داده‌ها برخوردار است. در مجموع، تمامی شاخص‌ها نشان‌دهنده تأیید کفایت و اعتبار مدل مفهومی پژوهش هستند.

جدول ۳

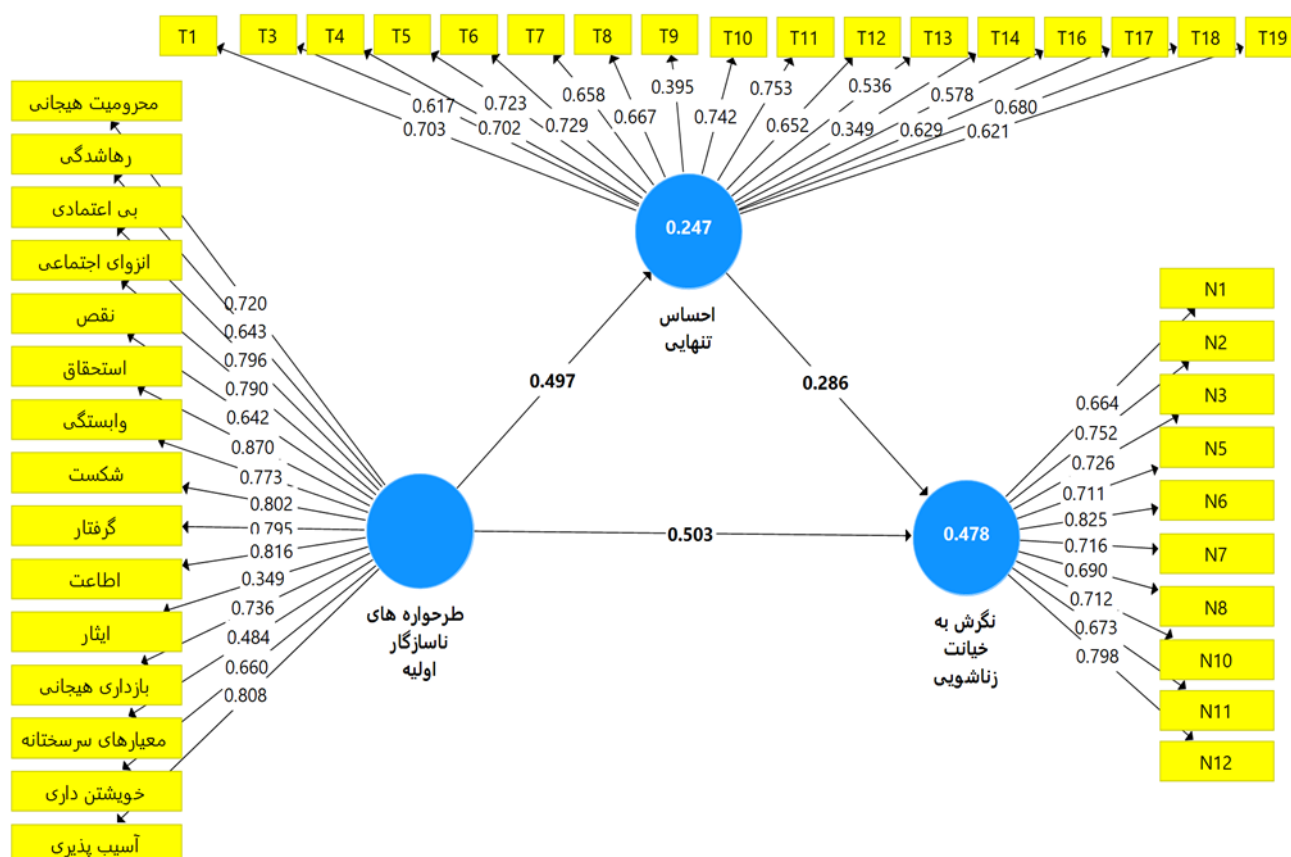
نتایج تحلیل مسیر

تأثیرها	ضریب استاندارد	خطای استاندارد	مقدار t	مقدار p
طرحواره‌های ناسازگار اولیه → احساس تنهایی → نگرش به خیانت زناشویی	۰.۱۴۲	۰.۰۶۶	۲.۱۴	۰.۰۳۳
طرحواره‌های ناسازگار اولیه → نگرش به خیانت زناشویی	۰.۵۰۳	۰.۱۱۷	۴.۳۱	<۰.۰۰۱
طرحواره‌های ناسازگار اولیه → احساس تنهایی	۰.۴۹۷	۰.۰۸۰	۶.۲۴	<۰.۰۰۱
احساس تنهایی → نگرش به خیانت زناشویی	۰.۲۸۶	۰.۱۲۰	۲.۳۸	۰.۰۱۸

نتایج تحلیل مسیر نشان داد که طرحواره‌های ناسازگار اولیه تأثیر مستقیم و معناداری بر نگرش به خیانت زناشویی دارند ($\beta=0.503$, $p<0.001$) و همچنین به طور مستقیم بر احساس تنهایی نیز اثرگذار هستند ($\beta=0.497$, $p<0.001$). افزون بر این، احساس تنهایی خود نقش واسطه‌ای در رابطه بین طرحواره‌های ناسازگار اولیه و نگرش به خیانت زناشویی ایفا می‌کند؛ به‌طوری‌که مسیر غیرمستقیم از طریق احساس تنهایی معنادار گزارش شد ($\beta=0.142$, $p=0.033$). همچنین، یافته‌ها نشان دادند که احساس تنهایی به تنهایی نیز پیش‌بینی‌کننده نگرش به خیانت زناشویی است ($\beta=0.286$, $p=0.018$). این نتایج حاکی از آن است که تأثیر طرحواره‌های ناسازگار اولیه بر نگرش به خیانت زناشویی هم مستقیم و هم غیرمستقیم از طریق احساس تنهایی قابل تبیین است و بنابراین نقش واسطه‌ای احساس تنهایی در مدل پژوهش مورد تأیید قرار گرفت.

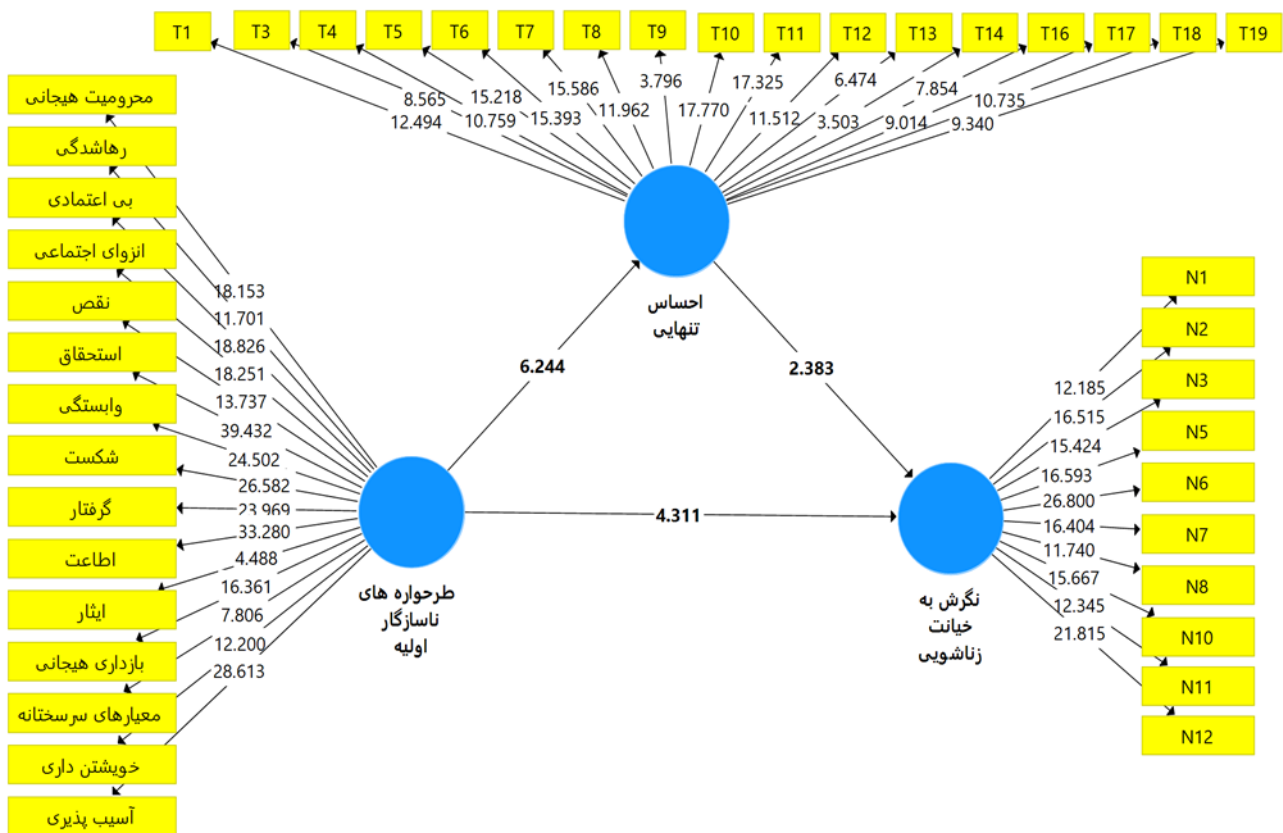
شکل ۱

مدل نهایی پژوهش به همراه ضرایب استاندارد

مدل نهایی پژوهش به همراه ضرایب معناداری

بحث و نتیجه‌گیری

یافته‌های این پژوهش نشان داد که طرحواره‌های ناسازگار اولیه نقش مهمی در شکل‌گیری نگرش به خیانت زناشویی دارند و این رابطه هم به صورت مستقیم و هم از طریق احساس تنهایی قابل تبیین است. نتایج تحلیل مسیر بیانگر آن بود که طرحواره‌های ناسازگار اولیه پیش‌بینی‌کننده مستقیم نگرش به خیانت هستند و همزمان از طریق افزایش احساس تنهایی، غیرمستقیم نیز بر این نگرش اثر می‌گذارند. همچنین، احساس تنهایی خود متغیری معنادار در پیش‌بینی نگرش به خیانت زناشویی است. این یافته‌ها هم‌راستا با مطالعات پیشین است که بیان می‌کردند تنهایی و طرحواره‌های اولیه می‌توانند به شکل قابل توجهی بر کیفیت روابط زناشویی اثر بگذارند (Janovsky et al., 2020; Salman Nejad et al., 2022). به بیان دیگر، نتایج پژوهش حاضر تأییدی بر این است که مشکلات شناختی ریشه‌دار و الگوهای هیجانی ناکارآمد می‌توانند رضایت زناشویی را کاهش داده و فرد را مستعد گرایش به روابط خارج از چارچوب زناشویی کنند.

مطالعات نشان داده‌اند که احساس تنهایی نه تنها با کاهش صمیمیت زناشویی، بلکه با تشدید نگرش منفی به وفاداری نیز همراه است (Borawski et al., 2021). یافته‌های مشابه نشان می‌دهند که تنهایی اجتماعی و عاطفی در زوجین می‌تواند زمینه‌ساز شکل‌گیری طلاق عاطفی و خیانت زناشویی باشد (Sefarlu, 2023). در این راستا، پژوهش حاضر همسو با نتایج (Çakar, 2020; Guner et al., 2021) نشان داد که افراد در شرایط احساس تنهایی بیشتر مستعد تجربه اضطراب و نگرش منفی به تعهد هستند. بنابراین می‌توان گفت احساس تنهایی به عنوان حلقه واسط میان طرحواره‌های ناسازگار و نگرش به خیانت عمل می‌کند.

نقش طرحواره‌های ناسازگار در تضعیف روابط زناشویی نیز به طور گسترده تأیید شده است. پژوهش‌ها نشان داده‌اند که طرحواره‌های رهاشدگی، محرومیت هیجانی و بی‌اعتمادی بیشترین ارتباط را با خیانت زناشویی دارند (Faraji et al., 2021; Mahdizadeh & Dareh Kordi, 2020). همچنین، مطالعه‌ای دیگر تأکید می‌کند که این طرحواره‌ها از طریق تشدید احساس ناکامی و بی‌کفایتی عاطفی، زمینه را برای شکل‌گیری نگرش مثبت به خیانت فراهم می‌کنند (Tahmasebizadeh, 2024). یافته‌های پژوهش حاضر نیز دقیقاً چنین الگویی را نشان داد و بیانگر اهمیت مداخلات درمانی برای اصلاح این طرحواره‌ها بود.

از منظر مداخلات درمانی، پژوهش‌های متعددی اثربخشی طرحواره‌درمانی و رویکردهای نوین را در کاهش احساس تنهایی و بهبود روابط زناشویی نشان داده‌اند. برای مثال، (Ojaghloo et al., 2022) بیان کردند که طرحواره‌درمانی می‌تواند به شکل معناداری تنهایی و آشفتگی هیجانی زوجین متعارض را کاهش دهد. همچنین، نتایج (Samakoush, 2023; Nasirnia Samakoush & Yousefi, 2023) نشان داد که اجرای طرحواره‌درمانی باعث کاهش فرسودگی زناشویی و ارتقای خودکارآمدی زنان آسیب‌دیده از خیانت می‌شود. یافته‌های پژوهش حاضر با این نتایج همسو است و بر ضرورت استفاده از مداخلات شناختی-هیجانی برای مدیریت اثرات طرحواره‌های ناسازگار تأکید می‌کند.

از سوی دیگر، درمان‌های مبتنی بر پذیرش و تعهد، هیجان‌محور و رفتاردرمانی دیالکتیکی نیز در حوزه خیانت زناشویی بررسی شده‌اند. برای نمونه، (Badanfiroz, 2025) نشان دادند که رفتاردرمانی دیالکتیکی و درمان هیجان‌محور می‌توانند الگوهای ارتباطی ناسازگار و فقدان صمیمیت ناشی از خیانت را بهبود بخشند. یافته‌های مشابه نیز توسط (Ghezelseflo et al., 2023) تأیید شده که نشان دادند مداخلات هیجان‌محور در کاهش نشانه‌های استرس پس از سانحه در زنان آسیب‌دیده از خیانت مؤثر است. علاوه بر این، نتایج پژوهش (Yousefpouri et al., 2024) بیان کرد که زوج‌درمانی مبتنی بر پذیرش و تعهد نگرش به خیانت را بهبود داده و توانایی تنظیم هیجان را افزایش می‌دهد. یافته‌های پژوهش حاضر با این جریان پژوهشی هم‌راستا بوده و بار دیگر اهمیت مداخلات نوین درمانی را برجسته می‌کند.

از منظر عوامل شخصیتی و اجتماعی، پژوهش‌ها نشان داده‌اند که سبک‌های دلبستگی، ویژگی‌های شخصیتی و طلاق عاطفی از جمله عوامل مهمی هستند که می‌توانند در تعامل با طرحواره‌های ناسازگار، احتمال خیانت را افزایش دهند (Salehzadeh et al., 2024; Taheri et al., 2024). به عنوان مثال، دلبستگی ناایمن با افزایش احساس تنهایی، رابطه مستقیمی با گرایش به روابط فرزانوشویی دارد. نتایج پژوهش حاضر نیز به طور غیرمستقیم این یافته‌ها را تأیید کرد، زیرا احساس تنهایی یکی از متغیرهای کلیدی واسطه‌ای در رابطه میان طرحواره‌ها و نگرش به خیانت بود.

همچنین، در ادامه خط پژوهشی مرتبط با پیامدهای روانی خیانت، (Ebrahimi et al., 2022; Ebrahimi et al., 2023) تأکید کرده‌اند که تجربه خیانت با کاهش رضایت جنسی، افزایش احساس حقارت و افسردگی همراه است و نقش بخشش و تنهایی در این میان بسیار پررنگ است. این نتایج با یافته‌های پژوهش حاضر همخوانی دارد و بیانگر آن است که خیانت زناشویی به‌ویژه در زنان می‌تواند یک زنجیره از آسیب‌های هیجانی و شناختی را فعال کند که به بازتولید نگرش منفی به تعهد منجر می‌شود.

در جمع‌بندی، می‌توان گفت که پژوهش حاضر ضمن تأیید یافته‌های قبلی، با ارائه مدلی که نقش واسطه‌ای احساس تنهایی را میان طرحواره‌های ناسازگار اولیه و نگرش به خیانت زناشویی تبیین می‌کند، نوآوری قابل توجهی داشته است. این مدل می‌تواند به درک بهتر مکانیزم‌های شناختی-هیجانی در زمینه خیانت کمک کرده و مسیرهای جدیدی را برای مداخلات روان‌شناختی باز کند.

این پژوهش نیز مانند هر مطالعه‌ای با محدودیت‌هایی همراه بوده است. نخست، نمونه مورد بررسی تنها شامل زوجین مراجعه‌کننده به مراکز مشاوره در یک شهر خاص بود و این امر تعمیم‌پذیری یافته‌ها به سایر جوامع یا فرهنگ‌ها را محدود می‌کند. دوم، استفاده از ابزارهای خودگزارشی ممکن است باعث سوگیری پاسخ‌ها شود؛ زیرا افراد ممکن است به دلیل نگرانی از افشای مسائل خصوصی، پاسخ‌های واقعی خود

را بیان نکنند. سوم، ماهیت مقطعی پژوهش مانع از استنتاج روابط علی قطعی میان متغیرها می‌شود. در نهایت، تمرکز پژوهش صرفاً بر سه متغیر اصلی بوده و سایر عوامل زمینه‌ای مانند سبک‌های دلبستگی، وضعیت اقتصادی-اجتماعی و هنجارهای فرهنگی در نظر گرفته نشدند. با توجه به محدودیت‌های بیان شده، پژوهش‌های آینده می‌توانند در چند مسیر گسترش یابند. نخست، بررسی این مدل در جوامع و فرهنگ‌های مختلف می‌تواند به افزایش تعمیم‌پذیری یافته‌ها کمک کند. دوم، استفاده از روش‌های ترکیبی یا طولی می‌تواند روابط علی میان طرحواره‌ها، احساس تنهایی و خیانت را به‌طور دقیق‌تر مشخص کند. سوم، توجه به متغیرهای تعدیل‌کننده و میانجی دیگر همچون سبک دلبستگی، ویژگی‌های شخصیتی، و کیفیت ارتباط عاطفی می‌تواند به غنای مدل پژوهش بیفزاید. چهارم، پژوهش‌های آینده می‌توانند به بررسی اثربخشی مداخلات درمانی گوناگون در کاهش اثرات طرحواره‌های ناسازگار و پیشگیری از خیانت زناشویی بپردازند.

یافته‌های این پژوهش می‌تواند کاربردهای عملی متعددی در حوزه مشاوره خانواده و زوج‌درمانی داشته باشد. مشاوران می‌توانند با شناسایی طرحواره‌های ناسازگار اولیه در زوجین و پرداختن به احساس تنهایی به عنوان یک عامل کلیدی، راهبردهای مؤثرتری برای پیشگیری و درمان مسائل ناشی از خیانت طراحی کنند. همچنین، استفاده از مداخلات درمانی نوین مانند طرحواره‌درمانی، پذیرش و تعهد، و درمان‌های هیجان‌محور می‌تواند در ارتقای کیفیت روابط زناشویی و کاهش گرایش به خیانت نقش اساسی ایفا کند. علاوه بر این، سیاست‌گذاران اجتماعی و نهادهای آموزشی می‌توانند با ارتقای مهارت‌های ارتباطی و آموزش در حوزه روابط عاطفی به زوجین، زمینه‌ساز کاهش آسیب‌های ناشی از خیانت شوند.

تشکر و قدردانی

از تمامی کسانی که در این پژوهش ما را یاری نمودند تشکر و قدردانی به عمل می‌آید.

تعارض منافع

در انجام مطالعه حاضر، هیچ‌گونه تضاد منافی وجود ندارد.

مشارکت نویسندگان

در نگارش این مقاله تمامی نویسندگان نقش یکسانی ایفا کردند.

موازین اخلاقی

در انجام این پژوهش تمامی موازین و اصول اخلاقی رعایت گردیده است.

شفافیت داده‌ها

داده‌ها و مآخذ پژوهش حاضر در صورت درخواست از نویسنده مسئول و ضمن رعایت اصول کپی رایت ارسال خواهد شد.

حامی مالی

این پژوهش حامی مالی نداشته است.

References

- Badanfiroz, A. (2025). Comparison of the Effectiveness of Dialectical Behavior Therapy and Emotion-Focused Therapy on Communication Patterns and Marital Intimacy in Marital Infidelity Among Women. *Jarac*, 7(1), 127-137. <https://doi.org/10.61838/kman.jarac.7.1.15>
- Borawski, D., Siudak, A., Pawelec, A., Rozpara, B., & Zawada, M. (2021). The interplay between loneliness, mindfulness, and presence of meaning. Does search for meaning matter? *Personality and individual differences*, 172, 110580. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2020.110580>
- Çakar, F. S. (2020). The levels predicting the death anxiety of loneliness and meaning in life in youth. *European Journal of Education Studies*, 6(11), 97-121. <http://oapub.org/edu/index.php/ejes/article/view/2814>
- Cao, W., Fang, Z., Hou, G., Han, M., Xu, X., Dong, J., & et al. (2020). The psychological impact of the COVID-19 epidemic on college students in China. *Psychiatry research*, 287, 112934. <https://doi.org/10.1016/j.psychres.2020.112934>
- Ebrahimi, E., Zargham hajebi, M., & Navabinejad, S. (2022). Investigating the mediating role of forgiveness in the relationship between loneliness and sexual satisfaction with depression and feelings of inferiority in women affected by infidelity. *Journal of Family Psychology*, 8(2), 86-101. <https://doi.org/10.52547/ijfp.2022.551198.1095>
- Ebrahimi, e., Zargham hajebi, M., & nNavabi nejad, s. (2023). The role of loneliness, sexual satisfaction and forgiveness in predicting depression in women affected by infidelity. *Journal of Applied Family Therapy*, 4(1), 134-156. <https://doi.org/10.22034/aftj.2023.335698.1507>
- Faraji, S., Aghaee Haris, M., & Shibani, H. (2021). The effectiveness of cognitive-behavioral therapy on maladaptive schemas in women with marital problems. *Psychology Nursing Journal*, 9(2), 30-40. https://ijpn.ir/browse.php?a_code=A-10-1687-1&sid=1&slc_lang=fa
- Ghezelseflo, M., Navabinezhad, S., Rostami, M., & Parsakia, K. (2023). The Effectiveness of Emotional Freedom Techniques on Reducing Symptoms of Post-Traumatic Stress Disorder Among Women Affected by Marital Infidelity. *Psychology of Woman Journal*, 4(4), 92-101. <https://doi.org/10.61838/kman.pwj.4.4.11>
- Gin, Y., Zhang, M., Wang, Y., & An, J. (2020). The relationship between trait mindfulness, loneliness, regulatory emotional self-efficacy, and subjective well-being. *Personality and individual differences*, 154, 109650. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2019.109650>
- Guner, T. A., Erdogan, Z., & Demir, I. (2021). The Effect of Loneliness on Death Anxiety in the Elderly During the COVID-19 Pandemic. *OMEGA-Journal of Death and Dying*, 0, 1-21. <https://doi.org/10.1177/00302228211010587>
- Janovsky, T., Rock, A. J., Thorsteinsson, E. B., Clark, G. I., & Murray, C. V. (2020). The relationship between early maladaptive schemas and interpersonal problems: A meta-analytic review. *Clinical Psychology & Psychotherapy*, 27(3), 408-447. <https://doi.org/10.1002/cpp.2439>
- Mahdizadeh, F., & Dareh Kordi, A. (2020). The relationship between maladaptive schemas and attitudes towards extramarital relationships with the mediating role of mindfulness dimensions to propose a model. *Journal of Psychological Sciences*, 19(87), 383-389. <https://doi.org/10.29252/psychosci.19.87.383>
- Nasirnia Samakoush, A., & Yousefi, N. (2023). An Investigation of the Effectiveness of Schema Therapy on the Feelings of Loneliness, Cognitive Emotion Regulation, and Distress Tolerance among the Women Injured by Marital Infidelity. *Psychology of Woman Journal*, 4(2), 1-8. <https://doi.org/10.61838/kman.pwj.4.2.1>
- Ojaghloo, s., Ghodrati, S., & tahaei, s. s. (2022). The effectiveness of schema therapy on feelings of loneliness and emotional distress of conflicting couples. *New Approach in Educational Sciences*, 4(3), 109-122. <https://doi.org/10.22034/naes.2022.342392.1196>
- Pasha, D., Hatamipour, K., & Nezhad, M. R. (2024). Effectiveness of Schema Therapy on Marital Relationship Quality and Emotion Regulation in Couples Affected by Infidelity. *Jarac*, 6(2), 71-78. <https://doi.org/10.61838/kman.jarac.6.2.9>
- Salehzadeh, S., Ghanbari Hashem Abadi, B. A., & Nejat, H. (2024). Structural Equation Modeling of the Tendency Toward Marital Infidelity Based on Significant Five Personality Factors Mediated by Attachment Styles and Sexual Satisfaction. *J Health Rep Technol*, 10(1), e142998. <https://doi.org/10.5812/jhrt-142998>
- Salman Nejad, F., Nasrollahi, B., Qurban Jahromi, R., & Namvar, H. (2022). A structural model for psychological problems based on the domains of rejection and detachment and negative automatic thoughts with the mediating role of loneliness. *Shafa Khatam*, 10(4), 33-43. <https://doi.org/10.52547/shefa.10.4.32>
- Samakoush, A. N. (2023). Effectiveness of Schema Therapy on Marital Exhaustion, Sexual Self-Efficacy and Women's Feeling of Loneliness in the Family. *PWJ*, 4(3), 19-27. <https://doi.org/10.61838/kman.pwj.4.3.3>
- Sefarlu, P. (2023). The impact of emotional divorce and loneliness on the spread of marital infidelity. Twelfth International Conference on New Research in Psychology, Social Sciences, Education, and Training, Georgia, Tbilisi. <https://civilica.com/doc/1993281>
- Seyed Mousavi, M., & Moharami, J. (2019). Alexithymia, loneliness and fear of intimacy: Predictors of attitudes toward infidelity in men. *Contemporary Psychology Journal*, 14(1), 12-21. <https://doi.org/10.29252/bjcp.14.1.12>
- Taheri, E., Didehban, E., Ranjbarmogadam, A., & Kanaghestani, A. (2024). The Mediating Role of Social-Emotional Loneliness in the Relationship of the Quality of Marital Relationships and Dark Personality Traits With Online Infidelity. *Iranian Journal of Psychiatry and Clinical Psychology*, 30(1), 0-0. <https://doi.org/10.32598/ijpcp.30.5019.1>

- Tahmasebizadeh, F. (2024). The effectiveness of schema therapy on schemas and self-differentiation in individuals committing infidelity in marriage. *Jarac*, 6(1), 15-25. <https://doi.org/10.61838/kman.jarac.6.1.2>
- Trudel-Fitzgerald, C., Kubzansky, L. D., & VanderWeele, T. J. (2020). *A review of psychological well-being and mortality risk: are all dimensions of psychological well-being equal?* <https://doi.org/10.1093/oso/9780197512531.003.0006>
- Yousefpouri, M., Zomorodi, S., & Bazzāziān, S. (2024). Effectiveness of Acceptance and Commitment-Based Couples Therapy on Attitudes Towards Marital Infidelity and Emotional Regulation in Married Women. *Aftj*, 5(2), 103-111. <https://doi.org/10.61838/kman.aftj.5.2.12>